

بهره‌وری عوامل تولید در صنعت طیور

دکتر سعید پردازی - عضو هیئت علمی دانشگاه تهران
دانشجویی - کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی

تابع تولید کاب - داگلاس، معلوم شد که نهاده‌های دان طیور، نیروی کار و بهداشت و درمان از عوامل مؤثر و معنی‌دار، در عملکرد واحدهای مورد مطالعه بوده است، اما به علت عدم تخصیص بهینه عوامل، بهره‌وری جزیی آنها در سطح پایین می‌باشد. جهت داشتن تصویر واقع‌بینانه از عملکرد واحدها و برخورداری از درجه اطمینان بیشتر برای ارزیابی آنها، نسبت به محاسبه بهره‌وری کل عوامل نیز اقدام شد.

مقدار بهره‌وری کل معادل ۱/۹۱۵، بیانگر آن است که به ازای یک واحد صرف هزینه، به طور متوسط، ۱/۹۱۵ واحد درآمد ناخالص برای واحدهای مرغداری ایجاد شده است. همچنین مطالعه اقتصاد مقیاس نشان می‌دهد که واحدهای دارای طرفیت پایینتر نسبت به واحدهای بزرگتر از نظر بهره‌وری و تخصیص عوامل در وضعیت مطلوبتری قرار دارند. در نهایت تحلیل داده‌ها، بیانگر آن است که رابطه نزدیکی بین بهره‌وری جزیی، بهره‌وری کل و تخصیص بهینه متابع در صنعت طیور وجود دارد.

سوابق موضوع

با عنایت به این که، تلاش‌های اقتصادی انسان، همواره به کسب حداکثر بازده از حداقل منابع، معطوف بوده است؛ بنابراین، بهره‌وری امری جدید نیست و قدمتی برابر با تاریخ پسر دارد. اما، تاریخ پژوهش‌های منظم علمی در مورد بهره‌وری، با زمان ما فاصله چندانی ندارد. با این که افرادی چون فرانسواکسی (۱۷۷۴)، آدام اسمیت (۱۷۲۳ - ۱۷۹۴) و کارل

• مقدمه
رشد فزاینده جمعیت جهان و محدودیت منابع تولید فرآورده‌های غذایی، ضرورت واهیت بدل توجه بیشتر به ارتقای بهره‌وری عوامل تولید در فرآیند توسعه را بیش از پیش نمایان ساخته است، بسیاری از کشورها، از رهگذر این امر، به توفیقات قابل ملاحظه‌ای دست یافته‌اند. نظر به وضعیت نامطلوب بهره‌برداری از منابع و امکانات موجود کشورهای در حال توسعه، سطح پایین بهره‌وری، به عنوان یکی از خصوصیات مشترک جوامع مزبور مطرح است و برخی اساساً توسعه نیافتگی را، مولود نازل بودن بهره‌وری عوامل می‌دانند.

کشور ایران نیز به رغم برخورداری از منابع قابل توجه کشاورزی و دامپروری، به دلیل نارسانی‌های متعدد، از جمله بهره‌وری پایین عوامل و عدم کارایی واحدهای از نیل به هدف توسعه بازمانده است. به همین لحاظ انجام پژوهش‌های اقتصادی در زمینه تحلیل بهره‌وری عوامل و تخصیص بهینه آنها در زیربخش‌های مختلف بخش کشاورزی از جمله واحدهای پرورش طیور در زمانی که بیوستن ایران به گات مطرح است، ضروری می‌نماید. بنابراین، اندازه‌گیری بهره‌وری جزئی (PP)^۱ و بهره‌وری کل عوامل تولید (TFP)^۲ در صنعت طیور ایران، از اهداف این تحقیق محسوب می‌شوند. به این منظور، از داده‌های جمع‌آوری شده از مرغداری‌های گوشتی شهرستان تبریز (زمستان ۱۳۷۳) بهره گرفته‌ایم. براساس نتایج بدست آمده از گزینش و برآش

بهره‌وری نهایی، مشتق اول تابع تولید، نسبت به متغیر مربوط به آن است.^۹

افزون بر مورد بالا بسته به این که بهره‌وری برای اندازه‌گیری عوامل مختلف به شکل جداگانه مورد استفاده قرار گیرد یا این که ترکیب وزنی کلیه عوامل در نظر گرفته شود، بهره‌وری جزی (PP) یا بهره‌وری کل عوامل تولید (TFP) را خواهیم داشت. با توجه به تعاریف فوق، می‌توان، نتیجه گرفت که، بهره‌وری نهایی و متوسط از نوع بهره‌وری جزی می‌باشد. زیرا در محاسبه آنها، يك عامل تولیدی در نظر گرفته شود.

از آنجایی که برای محاسبه بهره‌وری نهایی وجود تابع تولید ضروری است، باید تابع تولید مناسب، تخمین زده شود، که در این مورد، تابع کاب - داگلاس مناسبترین است. شکل عمومی تابع مذکور به قرار زیر می‌باشد:

$$Y = a_0 TIX + \sum_{i=1}^n a_i \ln x_i$$

بهره‌وری متوسط و نهایی:

$$AP_i = Y/X_i$$

$$MP_i = dY/dX_i = a_i (Y/X_i)$$

با محاسبه بهره‌وری نهایی نهاده (MP_i) و داشتن ارزش محصول بدست آمده (Py)، می‌توان

از میزان استفاده، به ازای واحد داده است.

نوع دیگر آن، بهره‌وری نهایی (MP)^{۱۰} هست، که عبارت است از: مقداری که هر واحد عامل ورودی (داده) به ستاده کل اضافه می‌نماید. بنابراین،

● با عنایت به بیشتر بودن مقادیر بهره‌وری دان طیور؛ بهره‌وری کل عوامل تولید، بازده نسبت به مقیاس و نیز وضعیت مطلوبتر تخصیص عوامل در واحدهای با ظرفیت پایین‌تر، نتیجه می‌شود، که واحدهای مزبور با تخصیص کاراتر منابع از عملکرد بهتری نسبت به واحدهای بزرگتر برخوردار می‌باشند. علت این امر، می‌تواند از تسلط کافی مدیران در امور تهیه و تأمین امکانات مورد نیاز و رسیدگی بهتر به مسائل واحدهای مرغداری با استفاده از فنیروی کار خانوادگی ناشی شود.

مارکس (۱۸۱۹-۸۳) نیز، موضوع بهره‌وری را مدنظر داشته‌اند؛ لیکن، پس از رکورد سالهای ۱۹۳۰ در کشورهای جهان، علاقه زیادی نسبت به آگاهی از وضعیت بهره‌وری ملی بوجود آمده است.

لذا، مؤسسات بهره‌وری از پایان جنگ جهانی دوم، ابتدا در اروپا و سپس در آسیا مستقر شده و توجه زیادی به کنکاش در مورد مسأله بهره‌وری مبنی داشته‌اند. کشور ایران نیز، با وجود سابقه طولانی عضویت در سازمان بهره‌وری آسیا (APO)، جز در سالهای اخیر، توجه جدی‌تر به بهره‌وری نداشته است و به همین سبب، تحقیق قابل ذکری، در زمینه مسائل کشاورزی، به چشم نمی‌خورد. از مطالعات خارجی مرتبط با بهره‌وری، می‌توان به مقاله شارما و سینگ (۱۹۹۳)، تحت عنوان «بهره‌وری و کارایی تخصیص منابع در تولید تیر در هیماچال پرادش» در هند اشاره کرد. آنها با برآش، توابع تولید مختلف، برای نزادهای مختلف گاو در فصول مختلف، نسبت به محاسبه ارزش بهره‌وری نهایی اقدام کرده و مسأله تخصیص بهینه منابع را مورد بحث قرار داده‌اند. Bauer (۱۹۷۵)، در سریوهشی با عنوان «بهره‌وری مخارج تحقیقات و ترویج کشاورزی در امریکا» ضمن استفاده از تابع تولید کاب - داگلاس، نسبت به محاسبه بهره‌وری نهایی نهاده‌ها اقدام کرده‌اند. Wong (۱۹۸۹)^{۱۱} در مقایسه تحلیلی بهره‌وری کشاورزی حین و هند، با استفاده از دادهای سری زمانی سالهای ۸۳- ۱۹۶۰، به محاسبه بهره‌وری جزی و بهره‌وری کل عوامل در دو کشور برداخته است. همچنین Capalbo و Denny (۱۹۸۶)، نیز، در جهت آزمون «گدگاهی بلندمدت بهره‌وری برای بخش‌های کشاورزی کانادا و امریکا، با بهره‌گیری از داده‌های سری زمانی، نسبت به محاسبه بهره‌وری جزی و کل عوامل تولید اقدام کرده‌اند.

● چهارچوب نظری تحقیق

بهره‌وری به «نسبت بین مقدار معینی محصول و مقدار معینی از يك با حد نهاده عامل تولید گفته می‌شود. متخصصین اقتصاد، دو نوع بهره‌وری را در مطالعات خوبش در نظر دارند:

یکی از آنها، بهره‌وری متوسط (AP)^۷ که عبارت

ارزش بهره‌وری نهایی هر نهاده را، محاسبه کرد:

$$VMPi = Py \cdot MPI$$

اگر ارزش بهره‌وری نهایی یک نهاده، برابر قیمت آن باشد، در این حالت، مقدار مصرف نهاده مورد نظر (بافرض بازار رقابتی)، در حد اپتیموم خواهد بود یعنی:

$$VMPi = PXi \Rightarrow VMPXi / PXi = 1$$

به عبارتی اگر، ارزش بهره‌وری نهایی عامل تولیدی، مساوی ارزش آن نهاده باشد، در این حالت، انتظار براین است که، بهره‌وری عامل مورد نظر در حد مطلوب باشد و گرنه، در صورت عدم تخصیص بهینه عامل تولیدی، بهره‌وری آن نیز کاهش می‌یابد.

علاوه بر محاسبه بهره‌وری جزئی، به منظور ملاحظه داشتن اثرات متقابل و جایگزینی بین عوامل و پرخوردار بودن از درجه اطمینان بیشتر و در نهایت

داشتن تصویری واقع بینانه از عملکرد واحدها، می‌توان بهره‌وری کل را نیز محاسبه نمود. بهره‌وری کل، عبارت است از: نسبت بین شاخص کل تولیدات و شاخص کل عوامل تولید. برای محاسبه بهره‌وری کل، با توجه به متفاوت بودن واحدهای کمی نهاده‌ها و نیز لزوم حضور همانان آنها در پرسه تولید، استفاده از معیار مقداری (کمی) میسر نبود و از معیار ارزش برای همگن کردن نهاده‌ها استفاده شد. بنابراین، به همتایی بهره‌وری کل عوامل در واحدهای تولیدی، از رابطه زیر استفاده شد:

$$TFPi = TRi / \Sigma_i Wj (Cji)$$

$TFPI$ = شاخص بهره‌وری کل واحد تولیدی ا

TRi = ارزش دریافتی کل واحد تولیدی ا

Cji = هزینه نهاده ام در واحد تولیدی ا

Wj = متوسط سهم هزینه نهاده ام در هزینه کل واحدها

نتایج و بحث

الف - برآورد تابع تولید

پس از استخراج داده‌ها، نسبت به برآورد و گزینش تابع تولید مناسب اقدام شد، که در این بین توابع تولید کاب - داگلاس و ترانسندنتال (متغیر) برآزش‌های بهتری نشان دادند. با استفاده از آزمون مشخص گردید که تابع کاب - داگلاس در مجموع

در طی مطالعه حاضر، معلوم شد که عمده مسائل و مشکلات مرغداران، مربوط به تهیه و تأمین نهاده‌ها و امکانات مورد نیاز و نیز، فروش محصولات، است.

مناسبترین است. تابع تخمین زده شده، به قرار زیر است:

$$INP = 0.1813 + 0.5400 \ln P$$

$$0.0288 \ln M - 0.0937 AG + 0.0666 EX +$$

$$0.0483 HC (0.2333) (0.01113) (0.0286)$$

$$(0.167) (0.0245) (0.0403) (0.0301)$$

$$R^2 = 0.4545$$

$$R^2 = 0.3970$$

$$D.W = 2.05$$

$$F = 7.91$$

(اعداد داخل پرانتز نشانگر مقادیر انحراف میانگین مفهوم کمی می‌باشد). بهره‌وری دان مرغ ۰/۳۹۲۰ واحد (کیلوگرم) مرغ گوشته تولید می‌شود. حداقل و حداکثر مقادیر به ترتیب ۰/۴۹ و ۰/۳۰ می‌باشد. بهره‌وری نهاده دان مرغ نیز، به طور متوسط ۰/۲۱۱۷ است. بنابراین، به ازای مصرف یک واحد اضافی دان مرغ، میزان محصول بدست آمد، برای ۰/۲۱۱۷ واحد مرغ گوشته می‌باشد. حداقل و حداکثر رقم به حدود ۰/۱۶ و ۰/۲۶ می‌رسد. میانگین ارزش بهره‌وری نهادی دان طیور، در واحدهای مورد مطالعه، برابر ۰/۸۵ ۳۷۶ ریال است. یعنی، با صرف یک واحد نهاده اضافی دریافتی واحدهای، به طور میانگین ۰/۸۵ ۳۷۶ دیال افزایش می‌یابد. با توجه به این که متوسط نسبت $VMPXi / PXi$ برابر ۰/۷۶۳۸ می‌باشد، رویهم رفته در مرغداری‌های مورد نظر، از نهاده دان بیش از حد مطلوب استفاده می‌شود. کما این که، تعدادی از واحدهای مرغداری میزان داده طبیور مصرف‌شان، اندکی کمتر از حد اپتیموم است. چراکه، حداکثر نسبت فوق به ۰/۹۷۶ می‌رسد.

۱- دان مرغ

همان گونه که در جدول شماره ۱ ملاحظه می‌شود؛ بهره‌وری متوسط دان مرغ ۰/۳۹۲۰ است. به این مفهوم که به طور متوسط، به ازای مصرف یک واحد (کیلوگرم) دان مرغ ۰/۳۹۲۰ واحد (کیلوگرم) مرغ گوشته تولید می‌شود. حداقل و حداکثر مقادیر به ترتیب ۰/۴۹ و ۰/۳۰ می‌باشد. بهره‌وری نهاده دان مرغ نیز، به طور متوسط ۰/۲۱۱۷ است. بنابراین، به ازای مصرف یک واحد اضافی دان مرغ، میزان محصول بدست آمد، برای ۰/۲۱۱۷ واحد مرغ گوشته می‌باشد. حداقل و حداکثر رقم به حدود ۰/۱۶ و ۰/۲۶ می‌رسد. میانگین ارزش بهره‌وری نهادی دان طیور، در واحدهای مورد مطالعه، برابر ۰/۸۵ ۳۷۶ ریال است. یعنی، با صرف یک واحد نهاده اضافی دریافتی واحدهای واحدهای، به طور میانگین ۰/۸۵ ۳۷۶ دیال افزایش می‌یابد. با توجه به این که متوسط نسبت $VMPXi / PXi$ برابر ۰/۷۶۳۸ می‌باشد، رویهم رفته در مرغداری‌های مورد نظر، از نهاده دان بیش از حد مطلوب استفاده می‌شود. کما این که، تعدادی از واحدهای مرغداری میزان داده طبیور مصرف‌شان، اندکی کمتر از حد اپتیموم است. چراکه، حداکثر نسبت فوق به ۰/۹۷۶ می‌رسد.

۲- نیروی کار

همان طور که در جدول شماره «۱» آمده است، بهره‌وری متوسط نهاده نیروی کار، معادل ۰/۰۲۱

است.

۱۱) ای ۷۰ به ترتیب نسبت نسبت هزینه نهادهای دان، نسروی کار، جوجه بکروزد، سهداست و درمان، سوخته، تأسیسات و بجهیزات و موارد متفرقه است و شناسنامه، مربیوچا نسب، ساکنگر منوط سپه هزینه هر نهاده از هزینه کار واحدهای سی است. برسی بر تابع نهاده تعداد مادرگیری بهرهوری شدن سوخته پالاید و جده هر چند بود و نسبت ۰/۷۲۵ است. من مفهومه که به حفور موسسط، در آن بک واحد، از دال اضافه هزینه در مرغداریها می‌متنطفه، ۰/۹۱۵ واحد از دال درآمد اضافه اخالص) عاید تولیدکنندگان سده است. کصربین رفع، مربوط به واحدی است که بهرهوری کل عوامل تولید آن ۱/۳۶۳ و بسته بین آن، مختص واحدی است که بهرهوری کل عوامل تولید آن ۲/۷۳۶ می‌باشد.

بررسی رابطه بهرهوری کل عوامل تولید با میزان سود و زیان واحدها، نشان می‌دهد که همیستگی بالایی ($\rho = 0.90$) = ضریب همیستگی) بین این دو وجود دارد. از طرفی، بین بهرهوری نهایی و متوسط نهاده دان و بهرهوری کل عوامل تولید، همیستگی قابل

جدول شماره ۱. مقایسه میانگین بهرهوری جزی نهادهای در کروههای نولیدی

نهادهای واحدها	دان		بهرهوری کار		بهرهوری کار و درمان	
	کل	گروه ۱	کل	گروه ۱	کل	گروه ۱
بهرهوری متوسط	۰/۳۹۲۰	۰/۳۹۱۷	۰/۳۹۲۵	۰/۳۹۲۴	۰/۰۱۶۲	۰/۰۱۸۵
بهرهوری نهایی	۰/۳۱۷	۰/۳۰۹۶	۰/۳۱۹۵	۰/۳۰۹۰	۰/۰۰۱۰	۰/۰۰۰۵
از رس بهرهوری، بهایی	۰/۷۶۸۵	۰/۷۶۷۸	۰/۷۶۷۹	۰/۷۶۷۸	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۳
VMPX _i	۰/۷۶۲۸	۰/۷۶۲۷	۰/۷۶۲۸	۰/۷۶۲۷	۰/۰۰۰۷	۰/۰۰۰۷
۱۰۰٪	۰/۷۶۲۸	۰/۷۶۲۷	۰/۷۶۲۸	۰/۷۶۲۷	۰/۰۰۰۷	۰/۰۰۰۷

می‌باشد. به این ترتیب نک وحد از دال هزینه در مرغداریها، به حفور متوسط، ۰/۰۲۱ واحد کمترین متوسط بود. بهایی، بهایی متوسط است. کوتفتن این نکته که نهاده بدهاد بدهاد و درمان، نساجی افزایش مختلف دارو، واکسن و خدمات دامسازی کی می‌باشد و جمع کردن مقادیر کمی آنها، غیرممکن است؛ لذا، محاسبه ارزش بهرهوری نهایی و تخصیص بهینه آنها میسر نیست.

ج) بهرهوری کل عوامل تولید

به عنوان که قبلاً هم مطرح شد، لازم است در محاسبه بهرهوری کل عوامل، کلیه عوامل تولید، به طور همزمان در نظر گرفته شوند. رابطه مورد استفاده به سکل زیر است:

بهینه سی و دیسان غصون، به غصون میانگین به میزان ۰/۰۲۱ وحد کمترین متوسط بود. بهایی تولید سده است. متعاقب با این بودن مقدار کنیش نولید، نسبت به نهاده بیرونی کار در تابع نولید، بهرهوری نهایی آن نیز در حد با این ترتی (معادل ۱۰۰٪) می‌باشد. یعنی، ارزش بهرهوری نهایی نهاده مزبور، برابر ۱/۹۴۱ رنال است.

با توجه به این که، میانگین نسبت VMPXi/PXi_i برابر ۰/۲۹۲۴ می‌باشد، می‌توان گفت: واحدها در تخصیص بهینه بیرونی کار، عمل ناموفق هستند و از نیروی کار، به سیزان پیسوی اسفاده می‌کنند، که غیر اصولی و غیراقتصادی است.

۳- بهداشت و درمان

بهرهوری متوسط نهاده بهداشت و درمان معادل ۱۱۸۵٪ و بهرهوری نهایی آن، معادل ۱۰۰٪ می‌باشد. یعنی با مصرف بک واحد هزینه اضافی برای

جدول شماره ۲. مقایسه ضرایب توابع تولید براورده شده، برای واحدهای مرغداری

متغير مستقل	گروه اول	گروه دوم	کل واحدها
مقابر دان مصرفی	۰/۵۶۲۷*	۰/۸۲۰۲***	۰/۰۲۰۰
هزینه نهاده کار	۰/۰۰۸۵	۰/۰۲۲۸	۰/۰۵۱۶
هزینه بهداشت و درمان	۰/۰۰۲۸	۰/۰۱۹۵	۰/۰۱۲۸*
من مدیریت	۰/۰۰۰۷	۰/۰۰۸۱*	۰/۰۹۱۷***
دوره آموزش ترویجی	۰/۰۲۲۲	۰/۰۲۸۳***	۰/۰۵۶۶*
وضعیت تأمیسک	۰/۱۱۲۷*	۰/۰۰۱۹	۰/۰۴۸۲*
ثابتها	۰/۰۱۱۹	۰/۰۱۲۷	۰/۱۸۱۲
ضریب تعیین	۰/۰۹۸۲	۰/۰۷۰۹۰	۰/۲۵۴۵
بارده نسبت به مقایران	۰/۰۷۸۹	۰/۰۸۷۷	۰/۰۶۲۸
تعداد نمونه	۴۰	۲۲	۶۴

*** معنی‌دار در مقطع ۱٪ نیز.

* معنی‌دار در مقطع ۱۰٪ نیز.

تجھیزی به جسم می‌خورد. این مورد، به دلیل سهم بیشتر هزینه دان (۷۰ درصد) در کل هزینه واحدها می‌باشد. در نهایت مطالعه در مورد عوامل مؤثر بر بهرهوری واحدها نشان می‌دهد، عواملی بر بهرهوری تأثیر معمنی داری دارند که در میزان تولید آنها نیز، مؤثر و مهنه بوده‌اند. بدین مفهوم که با در نظر گرفتن بهرهوری کل عوامل با بهرهوری دان به عنوان معتبر و استهه. ملاحظه شد که همان عوامل مؤثر در (تابع) تولید، در این مورد نیز، این معنی دار نشان می‌دهند.

د) بررسی اقتصاد مقیاس در واحدهای مورد مطالعه

جهت بررسی ارتباط اندازه واحدها با عملکری آنها، با تفکیک مرغداریها به دو گروهه: دارای ظرفیت کمتر از ۸۰٪ و عطعده مرغ گوشتی (واحدهای گووه اول) و بیشتر از ۸۰٪ ففعه (واحدهای گروهه دوم)، ب برآش و

نوسان قیمتها، اجرای سیاست تضمین خرید گوشت مرغ نخستین گام در تأمین امنیت شغلی و کوتاه کردن دست واسطه ها از جریان بازار رسانی این محصول است. همچنین جهت جلوگیری از نوسان شدید قیمتها، لازم است که جوچه ریزی در واحدهای مرغابی منطقه، مطابق برنامه زمانی مشخص چنان صورت پذیرد که مقدار گوشت مرغ عرضه شده به بازار، نوسان چندانی نداشته باشد.

- با عنایت به وجود تفاوت در عملکرد، بازده نسبت به مقیاس و بهره وری عامل تولید واحدهای کوچکتر و بزرگتر، شایسته است که با توجه به توفيق واحدهای دارای طرفیت پایین تر، به توسعه و تقویت آنها عنایت بیشتری شود.

فهرست منابع

- ۱ - لذراء گیری بهره وری، معاونت آموزش و تحقیق وزارت صنایع سنگین ۱۳۷۱
- ۲ - حركت بهره وری، معاونت آموزش و تحقیق وزارت صنایع سنگین ۱۳۷۱
- ۳ - خیری، مرتضی، بررسی ربطه میان لذاره زمین این و عملکرد خلوار در حوزه اینجیز رو دخانه ارس، پایان نامه کارشناسی ارشد داشکده کشاورزی دانشگاه تهران، ۱۳۷۷
- ۴ - دشت، قادر، اهمیت بهره وری در فرآیند توسعه کشاورزی، مجله جهاد شماره ۱۷۷ - ۱۷۶ - ۱۷۵
- ۵ - Bauer, L.L and Hancock, C.R. (1975). The Productivity of Agricultural Research and Extension Expenditures in the Southeast, S.J.A. Econ.
- ۶ - Capalbo, S.M. and Denny, M.G.S. (1986) Testing Long - Run Productivity Models for the Canadian and U.S. Agricultural sectors, Amr.J.Agr.Econ.
- ۷ - Heady, E.O and Dillon, J.L. (1988). Agricultural Production functions.
- ۸ - Sharma, V.P. and Singh, R.V. (1993). Resource Productivity and Allocation Efficiency in Milk Production in Himachal Pradesh, Ind. J. A. E.
- ۹ - Parikh, A. and Bailey, D. (1990), Techniques of Economics Analysis with Applications.
- ۱۰ - Wong, L.F. (18). Agricultural Productivity in China and India a Comparative Analysis, Canadian J.A. Econ

بولید و بهبود وضع کشاورزی می شود. زیرا، تنها دلیلی که وسعت زیاد را در اقتصاد توجیه می کند، موضوع صرفه جوییهای تولید در مقیاس که در باب آن موضوعهای مورد بحث بسیار است و مهمترین آنها، حد مطلوب تولید در شرایط متفاوت است.

پیشنهادها

در طی مطالعه حاضر، معلوم شد که عمدۀ مسائل و مشکلات مرغداران، مربوط به تهیه و تأمین نهاده ها و امکانات مورد نیاز و نیز، فروش محصولات، است. در هر حال، جهت حل معضلات مربوط و افزایش بهره وری عامل کارایی واحدهای پیشنهادهای ذیل، که به طور عمدۀ پرگرفته از نتایج تحلیلها می باشند، می تواند مؤثر واقع شود:

- با عنایت به ضریب اهمیت و تأثیر فوق العاده دان طبیور در تولید عملکرد واحدهای، باید کوشش شود، ضمن توجه به کیفیت دان، مقدار مورد نیاز آن در زمان مناسب، در اختیار مرغداران گذاشته شود و در مجموع، میانگین مصرف دان به ارزی هر قطعه جوچه کاهش باید.

- شایسته است که در تامین نیروی انسانی مورد نیاز واحدهای، تنها به ارزان بودن آن بسته نشود؛ بلکه به توانایی و تجربه افراد نیز توجه شود.

- با توجه به اهمیت رعایت نکات بهداشتی و استفاده به موقع و مناسب از خدمات دارو و درمان باید سعی شود که ارائه خدمات بهداشتی توسط افراد دارای صلاحیت صورت گیرد، و فرهنگ استفاده صحیح از دارو ترویج شود.

- از آنجایی که کمبود تقاضنگی موجب تعطیلی یا فعالیت زیر طرفیت اسمی برخی از واحدهای می شود، لذا، تامین سرمایه از منابع دولتی و بانکی و نیز پیش فروش محصول، طبق ضوابط خاص، می تواند کمک تیانی به فعالیت آنها بنماید.

- از آنجا که اکثریت قابل توجه مرغدارانها، عضو شرکت تعاونی مرغداران گوشتی شهرستان تبریز می باشند؛ لذا، با تزویق سرمایه و تقویت تعاونی، می توان امور تهیه نهاده ها و حتی بازار رسانی و فروش محصول را، به عهدۀ تعاونی گذاشت.

- در راستای فروش محصول، جهت جلوگیری از

گزینش توابع تولید کاب - داگلاس، معلوم شد که عوامل نظیر: دان مرغ، بهداشت و درمان، سن مدیران و وضعیت تأسیسات، بر تولید واحدهای گروه اول و همچنین عوامل مانند: دان مرغ، سن مدیران و شرکت در دوره های آموزش ترویجی بر تولید واحدهای گروه دوم تأثیر معنی داری را نشان می دهد. در هر دو مورد، کشش نهاده دان مرغ، دارای بالاترین مقدار در بین مجموعه عوامل مؤثر - می باشد.

همان طوری که در جدول شماره ۲ پیداست، متوسط بهره وری نهایی نهاده دان مرغ، در واحدهای گروه اول (۰/۲۵۹) به نحو بارزی بیشتر از گروه دوم (۰/۱۲۹) است. لیکن، متوسط بهره وری نهایی نیروی کار در گروه دوم (۰/۰۰۱)، اندکی بیشتر از گروه اول (۰/۰۰۰۵) می باشد. ضمن این که بهره وری جزیی بهداشت و درمان، در دو گروه، تفاوت قابل ملاحظه ای ندارند. در زمینه به کارگیری نهاده ها نیز، واحدهای گروه اول، در تخصیص دان مرغ نزدیک به حالت بهینه عمل می کنند ($VMPXi/PXi = 0.94$)، ولی در مورد نیروی کار، میانگین نسبت فوق در هر دو گروه، پیکسان است (۰/۲۵) و از این نهاده به میزان بیش از حد اپتیمم استفاده می شود. مقایسه بهره وری کل عوامل نیز، حاکی از برتری جزیی واحدهای گروه اول (۰/۹۰۹)، نسبت به واحدهای گروه دوم (۰/۱۹۱)، است.

در مجموع با عنایت به بیشتر بودن مقداری بهره وری دان طبیور بهره وری کل عوامل تولید، بازده نسبت به مقیاس و نیز وضعیت مطلوب تر تخصیص عوامل در واحدهای با ظرفیت پایین تر، نتیجه می شود، که واحدهای مزبور با تخصیص کارابر منابع از عملکرد بهتری نسبت به واحدهای بزرگتر برخوردار می باشند. علت این امر، می تواند از تسلط کافی مدیران در امور تهیه و تامین امکانات مورد نیاز و رسیدگی بهتر به مسائل واحدهای مرغداری با استفاده از نیروی کار خانوادگی ناشی شود. البته مشابه چنین مواردی در سایر بروش های کشاورزی ملاحظه شده است. در این مورد، نوری نایینی (۱۹۷۶)، در رساله عالی تحقیقات خود می نویسد:
“این حکم کلی نیست که در کشاورزی همیشه وسعت زیاد و تولید در مقیاس وسیع، ضامن افزایش